

[Kirkeministeren]

der på denne måde er skabt mulighed for også lokalt i landet at modtage videregående uddannelse inden for de kirkemusikalske discipliner.

Spm. nr. S 249

Til *arbejdsministeren* (11/11 85) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Vil ministeren bekræfte eller afkræfte, at det er i overensstemmelse med regeringens arbejdsmiljøpolitiske linje, at direktoratet for arbejdstilsynet er ophørt med at administrere sin påbudspraksis vedrørende arbejde med asfaltprodukter i overensstemmelse med vejledning om sikkerhed for asfaltarbejde, som direktoratet selv udsendte i april 1979, og at tilsynsarbejdet i praksis har været indstillet i arbejdstilsynets kredse gennem flere år?«

Begrundelse

Ifølge Fagbladet nr. 20 samt Information den 11. november 1985 har arbejdstilsynet gennem de sidste 4-5 år holdt en lav profil på asfaltproduktområdet. Arbejdstilsynet har internt meddelt de tilsynsførende i arbejdstilsynets kredse, at de bør udvise tilbageholdenhed i deres indsats, dvs. med at afgive påbud i overensstemmelse med asfaltfolderens intentioner. Det er meddelt SiD pr. brev den 29. marts 1985.

Årsagen skulle være, at der skulle være en rapport undervejs – den har været undervejs i 5 år – hvor et delresultat skulle angive, at ikke alt arbejde med asfalt skulle være så sundhedsfarligt, at man behøver at rette sig efter samtlige krævede foranstaltninger i asfaltpecen »Asfaltprodukter. April 1979«.

Læge ved direktoratets arbejdsmedicinske kontor Helle Nielsen siger imidlertid, at der ikke er tvivl om, at asfaltarbejde er forbundet med kræftisiko. Det ved man bl.a. fra undersøgelser fra det internationale kræftforskningscenter i Lyon, hvor en undersøgelse af tagdækkere afslørede stor kræftisiko. I tagdækkeres og asfaltarbejderes arbejde indgår desuden flere typer farlige organiske opløsningsmidler, der sammen forstærker kræftfaren.

Det er mere end grotesk, at en formodning, der stammer fra et delresultat i en rapport, om, at ikke alt arbejde med asfaltprodukter er så sundhedsfarligt, kan føre til, at

alle asfaltarbejdere og tagdækkere skal udsættes for kræftisiko, medens arbejdstilsynet afventer en rapport. Dette eksempel viser endnu en gang, at der kynisk skaltes og vortes med arbejdernes helbred, og at arbejdstilsynet ukritisk lader en tvivl, der i øvrigt ikke er vurderet, komme arbejdsgiverne til gode.

Svar (20/11 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

På baggrund af en indhentet udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet kan jeg oplyse følgende:

Direktoratet for arbejdstilsynet afviser, at tilsynsarbejdet med asfaltarbejde i praksis har været indstillet.

Direktoratet har dog fundet det nødvendigt over for sit personale at understrege, at asfaltfolderen er en vejledning og ikke regler, efter hvilke kredsene kan afgive påbud. Hvis den konkrete situation skønnes at nødvendiggøre et påbud om sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger, kan dette gives med hjemmel i § 16 i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 323 af 7. november 1983 om arbejdets udførelse og i § 42 i lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø.

Direktoratet har videre oplyst, at arbejdstilsynet afventer arbejdsmiljøinstituttets vurdering og konklusion af en rapport, der belyser den fulde sundhedsrisiko ved arbejde med asfalt. Rapporten og arbejdsmiljøinstituttets vurdering forventes at foreligge ved årsskiftet og vil danne grundlag for eventuelle yderligere regler og vejledning for arbejde med asfalt.

På denne baggrund har direktoratet fundet det hensigtsmæssigt at bede kredsene om at være tilbageholdende, indtil rapporten foreligger i sin helhed, og indtil direktoratet har vurderet, om rapporten vil give anledning til ændring af nuværende praksis.

Jeg kan henholde mig til direktoratets oplysninger.

Spm. nr. S 250

Til *indenrigsministeren* (11/11 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad er ministerens kommentar til læge Jesper Egerups udtalelse i TV-Avisen den 9. november 1985 om, at to ham bekendte per-